

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 24 - 30 ianuarie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Sfinții Trei Ierarhi Vasile Grigore și Ioan
sâmbătă, 30 decembrie 2016; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Pe acești trei luminători mai mari ai dumnezeirii cei întreit strălucitoare, pe cei ce luminează lumea cu razele dumnezeieștilor învățături, pe râurile înțelepciunii cele cu miere curgătoare care adapă toată făptura cu apele cunoștinței de Dumnezeu, pe Marele Vasile și de Dumnezeu cuvântătorul Grigorie, împreună cu măritul Ioan, cel cu limba și cu cuvintele de aur, toți cei iubitori de cuvintele lor, adunându-ne cu cântări să-i cinstim; că aceștia Treimii pururea se roagă pentru noi.

RUGĂCIUNE

O, Dumnezeule, Tu care oferi lumina ochilor noștri, în Tine se află sănătatea vieții, iar în lumina Ta, noi putem vedea lumina... O, Cuvinte, Tu ești izvorul ei, în același timp și lumina mai presus de lumină... Pentru cel însetat ești izvorul din care se poate bea, iar pentru cel orb ești lumina pe care o poate vedea. Fă, să se deschidă ochii mei pentru a vedea lumina, să se deschidă inima mea pentru a putea bea din izvorul luminii Tale divine. Beau ceea ce văd și ascult. Dumnezeu meu, Tu ești totul pentru mine, ești tot ceea ce iubesc... Dacă sunt înfometat, ești pentru mine hrană, dacă sunt însetat ești pentru mine apă de băut, dacă rămân în întuneric, ești pentru mine lumina care nu apune, dacă sunt gol, Tu ești pentru mine veșmântul nemuririi.

Doamne Isuse Cristoase, așează-Ți mâinile Tale pe ochii mei ca să încep a privi nu la acele lucruri care pot fi văzute, ci la cele care nu se văd. Deschide-mi ochii, pentru a nu fi atras de lucrurile prezente ci de cele viitoare; dă-mi o privire clară a inimii, care să-L poată vedea pe Dumnezeu în lumina Spiritului Sfânt. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Simona David și Zoe Roșu** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) Puterea rugăciunii

Oamenii din jurul lui încercau să îl oprească, însă orbul striga mai tare “Isuse, Fiul lui David, fie-Ți milă de mine!” Auzind strigătul, Isus s-a oprit. Ce minunată revelație despre Dumnezeu este aceasta! Fără îndoială Isus se îndrepta către o misiune importantă. Însă mai presus de zarva mulțimii El aude strigătul de ajutor, și se oprește. Atotputernicia se oprește din drumul ei pentru a asculta strigătul durerilor și nenorocirilor umane! Rugăciunea are puterea de a-l opri pe Dumnezeu și a atrage atenția Lui asupra ta – doar a ta. Dacă orbul nu s-ar fi rugat? Isus ar fi trecut pe lângă el. Cât de multe nevoi care există în viața ta nu au fost împlinite pur și simplu pentru că nu te-ai rugat? De câte ori nu a trecut Dumnezeu pe lângă tine pentru că nu l-ai rugat să se oprească?

“Și toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi” (Matei 21,22). Limita pe care o pune Dumnezeu nu este capacitatea sau bunăvoința lui de a da, ci disponibilitatea noastră de a cere și capacitatea noastră de a crede. Nu există un moment mai mare din viața unei persoane decât atunci când, recunoscând o nevoie și având încredere în puterea lui Cristos de a împlini acea nevoie, aceasta cade cu umilință în genunchi și începe să se roage.

Acest om a cărui rugăciune l-a oprit pe Isus nu era un conducător al orașului, și nici vreo persoană remarcabilă și influentă; a fost un simplu cerșetor. Era un om aflat în partea cea mai de jos a scării sociale. Însă în fața nevoii unei singure persoane obscure, Fiul lui Dumnezeu s-a oprit, i-a acordat întreaga sa atenție, și și-a folosit puterea.

“Și oprindu-Se, Isus... l-a întrebat: Ce voiești să-ți fac? Iar el a zis: Doamne, să văd! Și Isus i-a zis: Vezi! Credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și mergea după El...” Isus i-a deschis ochii. I-a redat vederea. Și orbul a văzut. A văzut nu doar lumina zilei. A văzut de asemenea lumina vieții: pe Isus. “Și mergea după El”, spune Evanghelia. Când mergem la Isus El ne redă întotdeauna vederea spirituală. Ne ajută să vedem lucruri pe care nu le-am mai văzut până atunci. O astfel de vedere schimbă viața unui om. El nu mai trăiește pentru lucrurile trecătoare ale acestei lumi, ci pentru lucrurile care durează, care dăinuie până în veșnicie. O astfel de vedere cere ca omul să renunțe la rogojina lui de cerșetor pentru a deveni discipol al lui Cristos, să renunțe la prejudecăți pentru o viață de iubire și fraternitate, să renunțe la păcat pentru o viață nouă în Isus Cristos. Când cerșetorul orb și-a recăpătat vederea, l-a urmat pe Isus. Trăise destul în întuneric. Acum dorea să trăiască în prezența Aceluia care a fost, este și va fi întotdeauna “lumina lumii”. (...)